ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
YVES BOT
της 16ης Ιουλίου 2015[1]

Υπόθεση C-371/14

APEX GmbH Internationale Spedition
κατά
Hauptzollamt Hamburg-Stadt
[αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία)

για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Δασμοί αντιντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 260/2013 — Εισαγόμενα προϊόντα καταγωγής Κίνας — Εισαγωγή των αυτών προϊόντων που αποστέλλονται από το Βιετνάμ — Καταστρατήγηση — Αναδρομική επέκταση των δασμών αντιντάμπινγκ που αποφασίσθηκε μετά τη λήξη ισχύος των εν λόγω δασμών — Κύρος»

1. Μπορεί άραγε, σε περίπτωση καταστρατηγήσεως, οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών καταγωγής τρίτου κράτους, να επεκταθεί αναδρομικά στις εισαγωγές που προέρχονται από άλλο τρίτο κράτος με κανονισμό που εκδόθηκε μετά τη λήξη ισχύος του εν λόγω δασμού;

2. Αυτό είναι το βασικό ερώτημα που τίθεται με την παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, η οποία αφορά το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 260/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1458/2007 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο, και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο, και δεν ξαναγεμίζουν, που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ είτε όχι[2], κατόπιν έρευνας για καταστρατήγηση κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας[3].

3. Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της APEX GmbH Internationale Spedition[4] και του Hauptzollamt Hamburg-Stadt (κεντρικού τελωνείου της πόλεως του Αμβούργου)[5] σχετικά με δασμούς αντιντάμπινγκ αναδρομικά επιβληθέντες στην APEX λόγω εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 2012.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 82, σ. 10, στο εξής: επίδικος κανονισμός.
3 — ΕΕ L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός.
4 — Στο εξής: APEX.
5 — Στο εξής: Hauptzollamt.

4. Στις παρούσες προτάσεις, θα αναπτύξω τους λόγους για τους οποίους προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει ότι από την εξέταση του πρώτου ερωτήματος που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να επηρεάζει το κύρος του επίδικου κανονισμού.

I – **Το νομικό πλαίσιο**

Α- *Ο βασικός κανονισμός*

5. Η αιτιολογική σκέψη 16 του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«Είναι ανάγκη να προβλεφθεί η δυνατότητα αναδρομικής είσπραξης προσωρινών δασμών αν κρίνεται ενδεδειγμένο και να καθοριστούν οι συνθήκες που μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα για την αναδρομική εφαρμογή δασμών, προκειμένου να αποτραπεί η υπονόμευση της αποτελεσματικότητας των οριστικών μέτρων που σχεδιάζεται να εφαρμοσθούν. [...]»

6. Το άρθρο 10 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Αναδρομική ισχύς», ορίζει, στην παράγραφο 1:

«Προσωρινά μέτρα και οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ εφαρμόζονται μόνον ως προς προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά το χρόνο θέσης σε ισχύ της απόφασης που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του άρθρου 9 παράγραφος 4, αντιστοίχως, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.»

7. Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.

[...]»

8. Το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού, με τίτλο «Καταστρατήγηση», προβλέπει:

«1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι· ή έναντι των εισαγωγών του ελαφρά τροποποιημένου ομοειδούς προϊόντος από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα· ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Δασμοί αντιντάμπινγκ όχι υψηλότεροι από τους υπολειπόμενους δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5, μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από εταιρείες που επωφελούνται από ατομικούς δασμούς στις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Με τον όρο καταστρατήγηση νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας ή μεταξύ ατομικών εταιριών στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και της Κοινότητας, η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα

οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού, όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος, και όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ασκείται πρακτική ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν, αν χρειαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2.

[...]

3. Οι έρευνες κινούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή με αίτηση κράτους μέλους ή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους με βάση επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Η έρευνα αρχίζει, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές, και πρέπει να ολοκληρώνονται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, τότε αυτή αποφασίζεται από το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός περιόδου ενός μηνός από την υποβολή της πρότασης από την Επιτροπή. Η επέκταση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, ή την ημερομηνία απαίτησης της παροχής εγγυήσεων. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

[...]»

9. Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού:

«Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να ζητήσει από τις τελωνειακές αρχές να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την καταγραφή των εισαγωγών, έτσι ώστε να είναι δυνατή η μεταγενέστερη επιβολή μέτρων έναντι των εισαγωγών αυτών με ισχύ από την ημερομηνία καταγραφής τους. Οι εισαγωγές είναι δυνατό να καταγράφονται μετά από σχετική αίτηση της κοινοτικής βιομηχανίας η οποία να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν αυτή την ενέργεια. Η καταγραφή θεσπίζεται με κανονισμό, ο οποίος διευκρινίζει τον σκοπό της εν λόγω ενέργειας και, αν χρειάζεται, το υπολογιζόμενο ποσό στο οποίο θα ανέρχεται η ενδεχόμενη μελλοντική οφειλή. Οι εισαγωγές δεν υποβάλλονται σε καταγραφή για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των εννέα μηνών.»

Β - *Οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ σχετικά με τους αναπτήρες τσέπης με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν*

10. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3433/91 του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 1991[6], επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Κίνας.

6 — Κανονισμός για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ιαπωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊλάνδης, και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 326, σ. 1).

11. Κατόπιν έρευνας επί της πιθανής καταστρατηγήσεως του μέτρου, ο κανονισμός (ΕΚ) 192/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1999[7], επεξέτεινε τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πανομοιότυπων αναπτήρων με χώρα αποστολής ή καταγωγής την Ταϊβάν και στις εισαγωγές αναπτήρων με πυρόλιθο, αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Κίνας ή με χώρα αποστολής ή καταγωγής την Ταϊβάν.

12. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1824/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2001[8], και στη συνέχεια ο κανονισμός (ΕΚ) 1458/2007 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2007[9], διατήρησαν τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο κανονισμός 3433/91 και επεξέτεινε ο κανονισμός 192/1999.

13. Ελλείψει αιτήσεως επανεξετάσεως κατόπιν της δημοσιεύσεως, την 1η Μαΐου 2012, ανακοινώσεως για την επικείμενη λήξη ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ[10], η ισχύς τους έληξε στις 13 Δεκεμβρίου 2012.

14. Πριν την εν λόγω λήξη ισχύος, η Επιτροπή, επιληφθείσα κατόπιν αιτήσεως παραγωγού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποβλήθηκε στις 17 Απριλίου 2012, είχε κινήσει, με τον κανονισμό (ΕΕ) 548/2012[11], έρευνα όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ μέσω εισαγωγών αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, με χώρα αποστολής το Βιετνάμ.

15. Σύμφωνα με το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών υποχρεούνταν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, με σκοπό την καταγραφή των εισαγωγών που ορίζονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με τα άρθρα 13, παράγραφος 3, και 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

16. Ο κανονισμός (ΕΕ) 1192/2012[12] της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, έθεσε τέλος στην εν λόγω υποχρέωση καταγραφής από τη λήξη ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ.

7 — Κανονισμός για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, που επιβλήθηκε με τον κανονισμό 3433/91, στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης μιας χρήσης, με πυρόλιθο αερίου, που ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ή που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και στις εισαγωγές αναπτήρων που δεν ξαναγεμίζουν και που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές αναπτήρων που δεν ξαναγεμίζουν και που αποστέλλονται από το Χονγκ Κονγκ και το Μακάο (ΕΕ L 22, σ. 1).

8 — Κανονισμός για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν (ΕΕ L 248, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 155/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003 (ΕΕ L 25, σ. 27).

9 — Κανονισμός για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν (ΕΕ L 326, σ. 1).

10 — ΕΕ 2012, C 127, σ. 3.

11 — Κανονισμός, της 25ης Ιουνίου 2012, για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό αριθ. 1458/2007 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, με χώρα αποστολής το Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, και για την υποβολή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ L 165, σ. 37).

12 — Κανονισμός για την περάτωση της καταγραφής των εισαγωγών αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, αερίου που δεν ξαναγεμίζουν, και αποστέλλονται από το Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, η οποία επιβάλλεται από τον κανονισμό 548/2012 (ΕΕ L 340, σ. 37).

17. Ο επίδικος κανονισμός, ο οποίος εκδόθηκε κατόπιν της έρευνας που κινήθηκε με τον κανονισμό 548/2012, προβλέπει την επέκταση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1458/2007. Το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού ορίζει:

«1. Ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού […] 1458/2007 για τις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, επεκτείνεται στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, και υπάγονται επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 9613 10 00.

2. Ο δασμός που επεκτείνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εισπράττεται για τις εισαγωγές που αποστάλθηκαν από το Βιετνάμ από τις 27 Ιουνίου 2012 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2012, είτε δηλώθηκαν ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, και καταγράφηκαν σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού […] 548/2012 της Επιτροπής, το άρθρο 13 παράγραφος 3 και το άρθρο 14 παράγραφος 5 του [βασικού κανονισμού].

[...]»

II – **Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα**

18. Μεταξύ Αυγούστου και Δεκεμβρίου 2012, η APEX, εταιρία διεθνών μεταφορών, έθεσε σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης 4 024 080 αναπτήρες τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, με χώρα αποστολής το Βιετνάμ.

19. Στις 26 Μαρτίου 2013, το Hauptzollamt εξέδωσε πράξη επιβολής εισαγωγικών δασμών επιβάλλοντας στην APEX την εκ των υστέρων καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ ποσού 261 565,20 ευρώ, βάσει του επίδικου κανονισμού.

20. Στις 15 Απριλίου 2013, η APEX άσκησε ενδικοφανή προσφυγή κατά της εν λόγω πράξεως επιβολής. Δεδομένου ότι η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε στις 5 Ιουνίου 2013, η APEX προσέφυγε ενώπιον του Finanzgericht Hamburg στις 5 Ιουλίου 2013.

21. Το δικαστήριο αυτό διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά τη δυνατότητα επεκτάσεως του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό 1458/2007 ενώ είχε λήξει η ισχύς του κατά την ημερομηνία εκδόσεως του επίδικου κανονισμού και, κατά συνέπεια, το μέτρο αντιντάμπινγκ είχε παύσει να ισχύει.

22. Αφενός, διερωτάται αν μπορεί να συναχθεί από το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα επεκτάσεως των δασμών αντιντάμπινγκ «όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των *ισχυόντων* μέτρων» [13], ότι δασμός αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να επεκταθεί παρά μόνον αν είναι εν ισχύι. Παρατηρεί ότι εκτιμήσεις σχετικά με το πνεύμα και τον σκοπό των μέτρων αντιντάμπινγκ θα μπορούσαν επίσης να συνηγορήσουν υπέρ της ερμηνείας αυτής. Έτσι, η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν συνιστά συνέπεια πρότερης συμπεριφοράς, αλλά μέτρο άμυνας και προστασίας κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού που απορρέει από τις πρακτικές ντάμπινγκ, το οποίο σκοπεί να εμποδίσει ή να καταστήσει οικονομικά ασύμφορες εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ. Πλην όμως, ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί σε περίπτωση επιβολής μέτρων αντιντάμπινγκ για διάστημα προγενέστερο της ημερομηνίας εκδόσεως του κανονισμού που τα προβλέπει.

13 — Η υπογράμμιση δική μου.

23. Αφετέρου, το Finanzgericht Hamburg επισημαίνει ότι, στο μέτρο που επιτρέπεται αναδρομικό αποτέλεσμα, η έκφραση «όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων» δύναται επίσης να γίνει αντιληπτή ως αφορώσα όχι την ημερομηνία εκδόσεως του κανονισμού περί επεκτάσεως, αλλά την περίοδο εφαρμογής της εν λόγω επεκτάσεως. Ο σκοπός της αποτελεσματικότητας που επιδιώκεται από τα μέτρα κατά της καταστρατηγήσεως επιβεβαιώνει την ανάλυση αυτή, αφού μόνον η διαπίστωση ότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της επεκτάσεως έχει καθοριστική σημασία, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας εκδόσεως του κανονισμού που θεσπίζει τα εν λόγω μέτρα. Συνεπώς, ένας κανονισμός περί επεκτάσεως έχει παρεπόμενο απλώς χαρακτήρα σε σχέση με τα αρχικά μέτρα αντιντάμπινγκ, πράγμα που ενδέχεται να σημαίνει ότι το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει καταληκτικό χρονικό σημείο για την έκδοσή του.

24. Αμφιταλαντευόμενο μεταξύ των δύο αυτών απόψεων, το Finanzgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είναι άκυρος ο [επίδικος κανονισμός] διότι, κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως του, είχε λήξει ο επιβληθείς με τον κανονισμό (ΕΚ) 1458/2007 δασμός αντιντάμπινγκ, του οποίου σκοπούνταν να διαταχθεί η επέκταση;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι άκυρος ο [επίδικος κανονισμός] διότι δεν μπορεί να διαπιστωθεί καταστρατήγηση, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του [βασικού κανονισμού] τ[ων] διαταχθέντ[ων] με τον κανονισμό 1458/2007 μέτρ[ων];»

III – **Ανάλυση**

25. Θα περιορίσω την ανάλυσή μου στο πρώτο ερώτημα, το οποίο είναι το μόνο που δημιουργεί πρωτοεμφανιζόμενη νομική δυσχέρεια χρήζουσα ενδελεχούς ελέγχου, ενώ στοιχεία απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα δύνανται να ανευρεθούν στη νομολογία του Δικαστηρίου, και ειδικότερα στην απόφαση Simon, Evers & Co.[14].

26. Προκειμένου να οριοθετηθεί σαφώς το πρώτο ερώτημα, πρέπει να υπενθυμίσω ότι, μολονότι το άρθρο 10, παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού καθιερώνει την αρχή κατά την οποία τα μέτρα αντιντάμπινγκ εφαρμόζονται μόνον σε προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά τον χρόνο θέσεως σε ισχύ της αποφάσεως η οποία επιβάλλει προσωρινό ή οριστικό δασμό, εντούτοις, πλείονες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού[15] εισάγουν ρητή παρέκκλιση από την εν λόγω αρχή της μη αναδρομικότητας προβλέποντας, ειδικότερα, ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δύνανται να εφαρμόζονται σε προϊόντα διατεθέντα σε ελεύθερη κυκλοφορία πριν την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της εν λόγω αποφάσεως, υπό την προϋπόθεση ότι καταγράφηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού. Έτσι, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ο μηχανισμός καταγραφής των εισαγωγών που σκοπεί να καταστήσει δυνατή την αναδρομική είσπραξη των δασμών αντιντάμπινγκ έχει εφαρμογή στην περίπτωση ενάρξεως έρευνας επί της υπάρξεως καταστρατηγήσεως.

27. Δεδομένου ότι ο βασικός κανονισμός αναγνωρίζει την πιθανή αναδρομικότητα των μέτρων περί επεκτάσεως δασμού αντιντάμπινγκ σε περίπτωση καταστρατηγήσεως του εν λόγω δασμού, το ερώτημα που τίθεται δεν είναι συνεπώς αν επεκταθείς δασμός αντιντάμπινγκ δύναται να εισπραχθεί αναδρομικά, αλλά αν απόφαση περί επεκτάσεως δύναται να εκδοθεί ενώ ο εν λόγω δασμός δεν είναι πλέον σε ισχύ, με μόνο σκοπό να καταστεί δυνατή αναδρομική είσπραξη του επεκταθέντος δασμού για την περίοδο που μεσολαβεί μεταξύ του χρονικού σημείου κατά το οποίο κατέστη υποχρεωτική η καταγραφή των εισαγωγών και εκείνου της λήξεως ισχύος του αρχικού δασμού.

14 — C-21/13, EU:C:2014:2154.

15 — Πρόκειται για τα άρθρα 10, παράγραφοι 2, 4 και 5, 11, παράγραφος 4, 12, παράγραφος 5, και 13, παράγραφος 3.

28. Προτίθεμαι να δώσω καταφατική απάντηση στο ερώτημα αυτό.

29. Δεν εντοπίζω στον βασικό κανονισμό καμία διάταξη που να απαγορεύει τέτοιου είδους πρακτική.

30. Πράγματι, δεν φρονώ ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο «[ο]ι δασμοί αντιντάμπινγκ [...] μπορούν να επεκταθούν [...] όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των *ισχυόντων* μέτρων»[16], πρέπει να ερμηνευθεί ως απαγορεύον την έκδοση κανονισμού περί επεκτάσεως όταν τα αρχικά μέτρα δεν είναι πλέον «ισχύοντα». Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει, από την ανάγνωση της διατάξεως αυτής, η οποία αποσκοπεί στον καθορισμό της ουσιαστικής προϋποθέσεως εφαρμογής των αποφάσεων περί παρατάσεως των δασμών αντιντάμπινγκ, σχετικά με την ύπαρξη καταστρατηγήσεως, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να λάβει σαφή θέση ως προς το χρονικό σημείο κατά το οποίο δύναται να εκδοθεί η απόφαση περί επεκτάσεως. Επιπλέον, υποτιθεμένου έστω ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού δύναται να θεωρηθεί ότι καθορίζει τις λεπτομέρειες διαχρονικής εφαρμογής των επεκτεινομένων μέτρων αντιντάμπινγκ, φρονώ ότι η εν λόγω διάταξη σημαίνει απλώς ότι η περίοδος εφαρμογής των μέτρων περί επεκτάσεως οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ δεν δύναται να υπερβεί την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας ο εν λόγω δασμός είναι σε ισχύ. Επισημαίνω, υπό την έννοια αυτή, ότι, αφενός, η μόνη επιταγή σχετικά με προθεσμία που επιβάλλεται από το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού είναι ότι η έρευνα σχετικά με την ενδεχόμενη καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ πρέπει να ολοκληρώνεται εντός εννέα μηνών από την έναρξή της[17] και, αφετέρου, ότι η απόφαση επεκτάσεως των μέτρων πρέπει να ληφθεί «[ό]ταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί *τελικώς*»[18] δικαιολογούν την εν λόγω επέκταση. Εάν τα πραγματικά περιστατικά δεν έχουν εξακριβωθεί οριστικώς πριν τη λήξη ισχύος του δασμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δύνανται συνεπώς να εκδώσουν κανονισμό περί επεκτάσεως, υπό τη μόνη προϋπόθεση της τηρήσεως της εννεάμηνης προθεσμίας.

31. Μια αμιγώς γραμματική ανάλυση του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού δεν αποκλείει συνεπώς τη δυνατότητα να αποφασισθεί επέκταση αρχικού μέτρου αντιντάμπινγκ μετά τη λήξη ισχύος του μέτρου αυτού, με αποκλειστικά αναδρομική ενέργεια.

32. Φρονώ ότι οι σκοποί και η εν γένει οικονομία του βασικού κανονισμού όχι μόνον δεν αντιφάσκουν προς την ανάλυση αυτή αλλά την ενισχύουν και επιβεβαιώνουν ότι ο εν λόγω κανονισμός θέτει ως μόνη επιταγή να μην διατηρούνται τα μέτρα περί επεκτάσεως δασμού αντιντάμπινγκ μετά τη λήξη ισχύος του.

33. Πρώτον, ο παρεπόμενος χαρακτήρας των μέτρων κατά της καταστρατηγήσεως, όπως προκύπτει, εν γένει, από την οικονομία του βασικού κανονισμού και, ειδικότερα, από το σύστημα του άρθρου 13 του εν λόγω κανονισμού, δεν οδηγεί στην εκτίμηση ότι απαγορεύεται η έκδοση, μετά τη λήξη ισχύος του δασμού αντιντάμπινγκ, κανονισμού περί αναδρομικής επεκτάσεως του εν λόγω δασμού.

34. Όπως επισήμανε το Δικαστήριο στην απόφαση Paltrade[19], από τον σκοπό και την οικονομία του βασικού κανονισμού, και ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 19 και το άρθρο 13, προκύπτει ότι μέτρο περί επεκτάσεως οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ είναι απλώς παρεπόμενο σε σχέση με την αρχική πράξη που επέβαλε τον εν λόγω δασμό[20]. Η εν λόγω αρχή του παρεπόμενου χαρακτήρα που διέπει τη θέσπιση μέτρων περί επεκτάσεως δασμών αντιντάμπινγκ απορρέει, στην πραγματικότητα, από τον ίδιο τον ορισμό της καταστρατηγήσεως. Πράγματι, από το άρθρο 13, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η ύπαρξη μέτρου αντιντάμπινγκ αποτελεί μέρος του ορισμού των συστατικών στοιχείων της καταστρατηγήσεως, δεδομένου ότι η τελευταία προϋποθέτει

16 — Η υπογράμμιση δική μου.

17 — Παράγραφος 3.

18 — Όπ.π. Η υπογράμμιση δική μου.

19 — C-667/11, EU:C:2013:368.

20 — Σκέψη 28.

μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των τρίτων κρατών και της Ένωσης η οποία, αφενός, απορρέει από πρακτικές, διαδικασίες ή εργασίες στερούμενες αποχρώντος λόγου ή άλλης οικονομικής δικαιολογίας πλην της επιβολής του δασμού και, αφετέρου, εξουδετερώνει τις επανορθωτικές συνέπειες του δασμού.

35. Συνεπώς, η αρχή του παρεπόμενου χαρακτήρα καταλήγει μόνο στην απαραίτητη συνύπαρξη, διαχρονικά, του κυρίου μέτρου και του μέτρου κατά της καταστρατηγήσεως, δεδομένου ότι το δεύτερο δεν δύναται να επιβιώσει της λήξεως ισχύος του πρώτου. Παρά ταύτα, ο εν λόγω αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ του κυρίου μέτρου και του μέτρου κατά της καταστρατηγήσεως ουδόλως συνεπάγεται ότι η απόφαση που διατάσσει το δεύτερο πρέπει να λαμβάνεται ενόσω το πρώτο βρίσκεται ακόμη σε ισχύ, καθόσον ο βασικός κανονισμός, προβλέποντας τη δυνατότητα της αναδρομικής ισχύος του μέτρου κατά της καταστρατηγήσεως από το χρονικό σημείο κατά το οποίο κατέστη υποχρεωτική η καταγραφή των εισαγωγών, επιτρέπει την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου κατά την περίοδο εφαρμογής του αρχικού μέτρου, ακόμη και αν η απόφαση λήφθηκε και δημοσιεύθηκε μετά την εκπνοή της εν λόγω περιόδου.

36. Δεύτερον, ο σκοπός της αποτελεσματικότητας που επιδιώκεται από τα μέτρα τα οποία αποβλέπουν στην παρεμπόδιση της καταστρατηγήσεως θα εξουδετερωνόταν αν γινόταν δεκτό ότι κανονισμός περί επεκτάσεως δασμού αντιντάμπινγκ δεν δύναται να εκδοθεί μετά τη λήξη ισχύος του εν λόγω δασμού.

37. Πράγματι, όπως ορθώς παρατηρούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, ο δασμός αντιντάμπινγκ θα μπορούσε να καταστρατηγηθεί εσκεμμένα κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών της εφαρμογής του σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η καθυστερημένη έναρξη της έρευνας σχετικά με ενδεχόμενη καταστρατήγηση θα καθιστούσε απίθανη την έκδοση κανονισμού περί επεκτάσεως πριν τη λήξη ισχύος του εν λόγω δασμού.

38. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην απόφαση Paltrade [21], το Δικαστήριο, αφού αποφάνθηκε ότι ο μόνος σκοπός που επιδιώκει ένας κανονισμός που επεκτείνει δασμό αντιντάμπινγκ είναι η διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δασμού αυτού και η πρόληψη καταστρατηγήσεών του [22], επισήμανε ότι η υποχρέωση καταγραφής των επίμαχων εισαγωγών, όταν συγκεκριμένα υπάρχει καταστρατήγηση, αποσκοπεί επίσης στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των οριστικών μέτρων, όπως έχουν επεκταθεί, καθόσον καθιστά δυνατή την αναδρομική επιβολή των δασμών, ώστε να μην καθίστανται αναποτελεσματικά τα εφαρμοστέα οριστικά μέτρα [23].

39. Εντούτοις, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας εκδόσεως του κανονισμού περί επεκτάσεως του δασμού αντιντάμπινγκ, το προσωρινό μέτρο που συνίσταται στην υποχρέωση καταγραφής των εισαγωγών αποβλέπει πάντοτε, σε περίπτωση καταστρατηγήσεως, στη διατήρηση της δυνατότητας αναδρομικής επιβολής της επεκτάσεως των αρχικών δασμών αντιντάμπινγκ ούτως ώστε να αποτραπεί η εξουδετέρωση των επανορθωτικών συνεπειών των εν λόγω δασμών από το αποτέλεσμα των εισαγωγών που διενεργήθηκαν, ιδίως κατά τη διάρκεια της έρευνας επί της καταστρατηγήσεως. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι ένας δασμός αντιντάμπινγκ δεν είναι δασμός με ένταση που μεταβάλλεται συν τω χρόνω. Όχι μόνο δεν εξασθενεί προοδευτικά κατά την περίοδο εφαρμογής του, αλλά παραμένει σε ισχύ εωσότου εκπνεύσει. Επίσης, φρονώ ότι στερείται βασιμότητας ο ισχυρισμός της ΑΡΕΧ, κατά τον οποίο μια αποκλειστικά αναδρομική επέκταση των μέτρων αντιντάμπινγκ δεν αποσκοπεί στην προστασία του επανορθωτικού αποτελέσματος του μεταγενέστερου μέτρου κατά της καταστρατηγήσεως στη διάρκεια της περιόδου έρευνας, αλλά συνιστά απλώς και μόνον παρακράτηση επί των κερδών των εισαγωγικών επιχειρήσεων. Ακόμη και στην περίπτωση που αποφασίζεται αποκλειστικά για το παρελθόν, η επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ αποσκοπεί στην αποτροπή της

21 — C-667/11, EU:C:2013:368.

22 — Σκέψη 28.

23 — Σκέψη 29.

εξουδετερώσεώς του από ενέργειες καταστρατηγήσεως. Τυχόν παρεμπόδιση της επεκτάσεως αυτής θα είχε ως αποτέλεσμα να προσφέρει σε όχι ιδιαίτερα ευσυνείδητους επιχειρηματίες βολική μεθόδευση ακίνδυνης καταστρατηγήσεως δασμού αντιντάμπινγκ κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών εφαρμογής του εν λόγω δασμού.

40. Διευκρινίζω ότι κατ' εμέ δεν δύναται να συναχθεί από τη διατύπωση, που περιλαμβάνεται στην απόφαση Paltrade [24], κατά την οποία η υποχρέωση καταγραφής αποσκοπεί στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των «εφαρμοστέων» οριστικών μέτρων [25] ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού περί επεκτάσεως πρέπει τα μέτρα να έχουν εφαρμογή στο μέλλον, πράγμα που θα απέκλειε αμιγώς αναδρομική επέκταση των δασμών αντιντάμπινγκ. Φρονώ ότι το Δικαστήριο εξέτασε την κατάσταση που υφίσταται κατά το χρονικό σημείο στο οποίο η Επιτροπή αποφασίζει να καλέσει τις τελωνειακές αρχές να καταγράφουν τις εισαγωγές. Κατά το εν λόγω χρονικό σημείο, ο δασμός αντιντάμπινγκ του οποίου το πεδίο εφαρμογής δύναται να διευρυνθεί με κανονισμό περί επεκτάσεως βρίσκεται ήδη σε ισχύ, ενώ το μέτρο της επεκτάσεως του εν λόγω δασμού δεν έχει ακόμη αποφασισθεί και θα «έχει εφαρμογή» στη συνέχεια. Άλλωστε, η διατύπωση αυτή απηχεί ευθέως τους όρους του άρθρου 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, κατά τους οποίους, η Επιτροπή δύναται να επιβάλει καταγραφή των εισαγωγών «έτσι ώστε να είναι δυνατή *η μεταγενέστερη επιβολή* μέτρων έναντι των εισαγωγών αυτών με ισχύ από την ημερομηνία καταγραφής τους» [26]. Σε τελική ανάλυση, η εν λόγω διατύπωση εκφράζει απλώς το προφανές. Αν δεν αποδειχθεί αναγκαίο κανένα μέτρο άμυνας και ολοκληρωθεί η διαδικασία αντιντάμπινγκ χωρίς επιβολή μέτρων, ουδείς δασμός αντιντάμπινγκ θα μπορέσει να εισπραχθεί επί των εισαγωγών που υποβλήθηκαν σε καταγραφή.

41. Τρίτον, η αρχή κατά την οποία η θέσπιση των δασμών αντιντάμπινγκ δεν συνιστά κύρωση προγενέστερης συμπεριφοράς, αλλά μέτρο άμυνας και προστασίας κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού ο οποίος προκύπτει από την πρακτική του ντάμπινγκ δεν σημαίνει ότι η είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ οι οποίοι επεκτάθηκαν επί των εισαγωγών που υποβλήθηκαν σε καταγραφή εξαρτάται από τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ για το μέλλον. Από την αρχή αυτή, την οποία διατύπωσε στην απόφαση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου [27], το Δικαστήριο συμπέρανε αποκλειστικά ότι ήταν απαραίτητο να διεξαχθεί η έρευνα με βάση τις πλέον πρόσφατες, κατά το δυνατόν, πληροφορίες ούτως ώστε να είναι δυνατόν να ορισθούν οι κατάλληλοι δασμοί αντιντάμπινγκ προς προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από την πρακτική του ντάμπινγκ [28]. Μολονότι η εν λόγω αρχή έχει συνεπώς σημασία όσον αφορά την επιλογή της περιόδου της έρευνας σχετικά με ενδεχόμενη καταστρατήγηση δασμού αντιντάμπινγκ, εντούτοις δεν συνεπάγεται σύντμηση της μέγιστης εννεάμηνης προθεσμίας που τάσσεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης προς ολοκλήρωση της έρευνας και προς επέκταση, ενδεχομένως, των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ.

42. Τέταρτον, η ερμηνεία κατά την οποία κανονισμός περί επεκτάσεως δασμού αντιντάμπινγκ δεν δύναται να εκδοθεί μετά τη λήξη ισχύος του εν λόγω δασμού δεν προκύπτει από τη συστηματική διάρθρωση της διαδικασίας επανελέγχου που προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού και της διαδικασίας σχετικά με ενδεχόμενη καταστρατήγηση, που προβλέπεται στο άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού.

24 — C-667/11, EU:C:2013:368.

25 — Σκέψη 29.

26 — Η υπογράμμιση δική μου.

27 — C-458/98, EU:C:2000:531, σκέψη 91. Βλ., επίσης, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-401/06, EU:T:2010:67, σκέψη 198)· Zhejiang Aokang Shoes κατά Συμβουλίου (T-407/06 και T-408/06, EU:T:2010:68, σκέψη 155)· Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου (T-409/06, EU:T:2010:69, σκέψη 157), καθώς και Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου (T-410/06, EU:T:2010:70, σκέψη 133).

28 — Απόφαση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 92).

43. Ασφαλώς, εν γένει, ενδέχεται να σημειωθούν πολλαπλές αλληλεπιδράσεις μεταξύ των αρχικών μέτρων και των μέτρων κατά της καταστρατηγήσεως. Οσάκις κύριο μέτρο και μέτρο κατά της καταστρατηγήσεως είναι σε ισχύ, η εξέταση των προβλεψίμων συνεπειών της καταργήσεως, της τροποποιήσεως ή της λήξεως ισχύος του κύριου μέτρου προϋποθέτει το να λαμβάνονται επίσης υπόψη οι προβλέψιμες συνέπειες της διατηρήσεως ή της καταργήσεως του μέτρου κατά της καταστρατηγήσεως [29]. Αυτή, άλλωστε, είναι η συνήθης πρακτική που ακολουθούν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης [30].

44. Εντούτοις, η εν λόγω περίπτωση δεν συγχέεται με αυτή στην οποία η έρευνα σχετικά με ενδεχόμενη καταστρατήγηση διεξάγεται ενώ επίκειται η λήξη ισχύος του μέτρου αντιντάμπινγκ.

45. Αν, στην περίπτωση της επικείμενης λήξεως ισχύος οριστικού δασμού ντάμπινγκ, δύναται να κινηθεί διαδικασία επανελέγχου του μέτρου είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής είτε μετά από αίτηση παραγωγών της Ένωσης, με τη διευκρίνιση ότι, στην περίπτωση αυτή, το μέτρο που επιβάλλει τον εν λόγω δασμό παραμένει σε ισχύ εν αναμονή των αποτελεσμάτων του επανελέγχου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η παράλειψη της ασκήσεως, από την Επιτροπή, της ευχέρειάς της προς επανέλεγχο δεν δύναται να στερήσει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης από την εξουσία να επεκτείνουν ισχύοντα δασμό αντιντάμπινγκ, έστω με αποκλειστικά αναδρομική ισχύ.

46. Στην πραγματικότητα, οι εκτιμήσεις στις οποίες επιδίδονται τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στο πλαίσιο επανελέγχου μέτρου αντιντάμπινγκ του οποίου επίκειται η λήξη ισχύος διακρίνονται από εκείνες στις οποίες οφείλουν να προβούν σε περίπτωση ενάρξεως έρευνας σχετικά με ενδεχόμενη καταστρατήγηση του εν λόγω μέτρου.

47. Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η διατήρηση μέτρου αντιντάμπινγκ πέραν του χρονικού σημείου κατά το οποίο λήγει κανονικά η ισχύς του είναι δυνατή μόνον οσάκις αποδεικνύεται, κατά τη διάρκεια επανελέγχου, σύνδεσμος μεταξύ, αφενός, της λήξεως ισχύος του μέτρου αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, της συνεχίσεως ή της επανεμφανίσεως της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας.

48. Η εκτίμηση στην οποία προβαίνει η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας επανελέγχου δεν στηρίζεται μόνο σε αναδρομική ανάλυση της εξελίξεως της υπό εξέταση καταστάσεως, με αφετηρία την επιβολή του αρχικού οριστικού μέτρου, αλλά και σε «ανάλυση των προοπτικών της πιθανής εξέλιξης της κατάστασης, με αφετηρία την υιοθέτηση του μέτρου της επανεξέτασης, ούτως ώστε να αξιολογήσει την πιθανή επίπτωση μιας κατάργησης ή μιας τροποποίησης του εν λόγω μέτρου» [31]. Η διατήρηση μέτρου αντιντάμπινγκ εξαρτάται συνεπώς από το αποτέλεσμα εκτιμήσεως των συνεπειών της λήξεως ισχύος του.

29 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, Müller, W., Khan, N., και Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, 2η έκδ., Oxford University Press, 2009, αριθ. 13.70, σ. 597.

30 — Βλ., ιδίως, κανονισμό (ΕΚ) 654/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, μετά την επέκταση της ισχύος του δασμού στις εισαγωγές κουμαρίνης που αποστέλλονται από την Ινδία, την Ταϊλάνδη, την Ινδονησία και τη Μαλαισία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδίας, Ταϊλάνδης, Ινδονησίας και Μαλαισίας είτε όχι, μετά την επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 (ΕΕ L 183, σ. 1)· εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 102/2012 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2012, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ουκρανίας όπως επεκτάθηκε σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα προέλευσης Μαρόκου, Μολδαβίας και Δημοκρατίας της Κορέας, είτε δηλώνονται ως καταγωγής αυτών των χωρών είτε όχι, ύστερα από έρευνα επανεξέτασης ενόψει της λήξεως των μέτρων δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 του κανονισμού 1225/2009 και για τον τερματισμό της διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξεως των μέτρων σχετικά με εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Νότιας Αφρικής δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 του κανονισμού 1225/2009 (ΕΕ L 36, σ. 1), και εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/519 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξεως των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 (ΕΕ L 82, σ. 78). Ο τελευταίος αυτός εκτελεστικός κανονισμός, όπως και ο κανονισμός 654/2008, ανάγει τη διαπίστωση της υπάρξεως πρακτικών καταστρατηγήσεως σε ένδειξη της πιθανότητας επαναλήψεως της πρακτικής ντάμπινγκ για τις εισαγωγές καταγωγής Κίνας (βλ. αιτιολογική σκέψη 54 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/519).

31 — Βλ. απόφαση Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 55).

49. Αντίθετα, η έρευνα σχετικά με ενδεχόμενη καταστρατήγηση δασμού αντιντάμπινγκ δεν διαλαμβάνει απαραιτήτως διάσταση εξετάσεως των προοπτικών, δεδομένου ότι αυτό που πρέπει να καθορισθεί δεν είναι η πιθανότητα συνεχίσεως ή επανεμφανίσεως της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας κατά τη λήξη ισχύος του καταστρατηγηθέντος μέτρου ντάμπινγκ, αλλά η πραγματικότητα υφιστάμενης καταστρατηγήσεως του μέτρου αυτού, ιδίως μέσω δράσεων συναρμολογήσεως.

50. Δεδομένου ότι η αναγκαιότητα διατηρήσεως των αρχικών μέτρων αντιντάμπινγκ και αυτή της επεκτάσεώς τους κατόπιν της καταστρατηγήσεώς τους αποτελούν το αντικείμενο χωριστών εκτιμήσεων, που αφορούν διαφορετικές χρονικές περιόδους, η Επιτροπή δύναται να θεωρήσει εγκύρως, χωρίς να περιπέσει σε αντίφαση, ότι δεν διαθέτει αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι η λήξη ισχύος του μέτρου αντιντάμπινγκ θα ευνοούσε τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας και ότι διαθέτει, αντίθετα, επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που καταδεικνύουν καταστρατήγηση του εν λόγω μέτρου.

51. Πέμπτον, φρονώ ότι τυχόν απαγόρευση της εκδόσεως κανονισμού περί επεκτάσεως δασμού αντιντάμπινγκ μετά τη λήξη ισχύος του εν λόγω δασμού, παρά τη διαπίστωση καταστρατηγήσεως των υφισταμένων μέτρων, δεν συνάδει προς τις επιταγές της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Πράγματι, η χορήγηση διαδικαστικών δικαιωμάτων στον καταγγέλλοντα ο οποίος, καταγγέλλοντας την ύπαρξη καταστρατηγήσεως, ζητεί από την Επιτροπή τη διεξαγωγή έρευνας, δεν θα είχε κανένα νόημα αν, κατά το πέρας της εν λόγω έρευνας, και παρά τη διεξαγωγή της εντός της τασσόμενης από τον βασικό κανονισμό προθεσμίας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, μολονότι θα διαπίστωναν την ύπαρξη πρακτικών καταστρατηγήσεως, αποδεικνύουσα τη βασιμότητα της καταγγελίας, δεν θα μπορούσαν να λάβουν κανένα μέτρο για να τις παρεμποδίσουν.

52. Στην υπόθεση της κύριας διαφοράς, ο κανονισμός 1458/2007 επέβαλε, ως τις 13 Δεκεμβρίου 2012, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές καταγωγής Κίνας. Στις 25 Ιουνίου 2012, δηλαδή πριν τη λήξη ισχύος του μέτρου αυτού, ο κανονισμός 548/2012, κινώντας έρευνα επί της πιθανής καταστρατηγήσεώς του, επέβαλε την καταγραφή των οικείων προϊόντων που αποστέλλονται από το Βιετνάμ.

53. Κατόπιν του προσδιορισμού της υπάρξεως καταστρατηγήσεως, ο επίδικος κανονισμός, που εκδόθηκε στις 18 Μαρτίου 2013, προέβλεψε την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007 στις εισαγωγές των οικείων προϊόντων που αποστέλλονται από το Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής του κράτους αυτού είτε όχι.

54. Η έρευνα επί της καταστρατηγήσεως άρχισε μετά από αίτηση παραγωγού της Ένωσης που κατατέθηκε στις 17 Απριλίου 2012, δηλαδή πριν την έκδοση, την 1η Μαΐου 2012, της ανακοινώσεως για την επικείμενη λήξη ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ. Η έρευνα αφορούσε το χρονικό διάστημα μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2008 και της 31ης Μαρτίου 2012.

55. Εάν ο επίδικος κανονισμός έπρεπε να είχε εκδοθεί πριν τη λήξη ισχύος του αρχικού μέτρου, δηλαδή πριν τη 13η Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή θα όφειλε κατ' ανάγκην να είχε περατώσει τον έλεγχό της εντός προθεσμίας μικρότερης από την εννεάμηνη προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Επιπροσθέτως, φρονώ ότι στερείται λογικής και συνέπειας τυχόν εκτίμηση ότι ο εν λόγω κανονισμός θα μπορούσε να έχει εκδοθεί εγκύρως έως τις 13 Δεκεμβρίου 2012, πριν τα μεσάνυχτα, και όχι σε μεταγενέστερη ημερομηνία, έστω και εντός της εν λόγω εννεάμηνης προθεσμίας. Πώς θα μπορούσε το γεγονός και μόνον ότι το μέτρο έχει ακόμη εφαρμογή, έστω προς στιγμήν, να καταστήσει έγκυρη την έκδοση κανονισμού περί επεκτάσεως η οποία θα έπασχε, αντιθέτως, παρανομία από το πρώτο λεπτό μετά τα μεσάνυχτα της 14ης Δεκεμβρίου 2012; Θα έπρεπε άραγε να προχωρήσει κανείς περαιτέρω και να απαιτήσει την από μέρους του Συμβουλίου λήψη του μέτρου περί αναδρομικής επεκτάσεως των δασμών αντιντάμπινγκ εντός ελαχίστης προθεσμίας πριν τη λήξη ισχύος των εν λόγω δασμών; Θα έπρεπε να προχωρήσει κανείς ακόμη περισσότερο και, παρότι σκοπείται η παρεμπόδιση πρακτικής καταστρατηγήσεως που διαπιστώθηκε κατά το παρελθόν, να εξαρτήσει την αναδρομική επέκταση του μέτρου αντιντάμπινγκ

από τη διατήρησή του για το μέλλον, μετά το πέρας επανελέγχου; Η νομολογιακή θέσπιση τέτοιου είδους προθεσμίας ή τέτοιου είδους επιταγής εξακολουθήσεως του αρχικού μέτρου θα είχε ως αποτέλεσμα την προσθήκη, στον βασικό κανονισμό, προϋποθέσεων τις οποίες προδήλως δεν περιλαμβάνει. Ούτε υποχρεώνει ο εν λόγω κανονισμός τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, στη συγκεκριμένη περίπτωση, κατά την οποία πρακτική που ανταποκρίνεται στον ορισμό της καταστρατηγήσεως αναπτύχθηκε πριν τη λήξη της περιόδου εφαρμογής δασμού αντιντάμπινγκ, να αντιμετωπίζουν την εν λόγω πρακτική κινώντας νέα διαδικασία αντιντάμπινγκ αντί να ακολουθήσουν την διαδικασία που προβλέπεται ειδικά προς τον σκοπό αυτό από το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού.

56. Για τους λόγους αυτούς φρονώ ότι από το πρώτο ερώτημα που υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του επίδικου κανονισμού.

IV – **Πρόταση**

57. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε από το Finanzgericht Hamburg ότι από την εξέταση του ερωτήματος αυτού δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΕ) 260/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1458/2007 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο, και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο, και δεν ξαναγεμίζουν, που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ είτε όχι.